

659

Wet van 23 november 1977, houdende nieuwe regelen tot beperking van de vrijheid tot het aanbieden en verstrekken van geschenken in verband met de uitoefening van een bedrijf (Wet beperking cadeaustelsel 1977)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regelen te stellen, die de vrijheid tot het aanbieden en verstrekken van geschenken in verband met het uitoefenen van een bedrijf beperken;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
goederen: lichamelijke zaken met uitzondering van binnenlandse en buitenlandse wettige betaalmiddelen;

het als geschenk aanbieden of verstrekken van goederen:

a. het aan degenen, die een of meer goederen kopen, om niet dan wel tegen een voor dat doel vastgestelde prijs aanbieden onderscheidenlijk verstrekken van een of meer goederen dan wel aanbieden onderscheidenlijk verschaffen van het recht tot gebruik van een of meer goederen;

b. het aan degenen, die een of meer goederen kopen, aanbieden onderscheidenlijk verschaffen van de mogelijkheid, dat door een derde om niet dan wel tegen een voor dat doel vastgestelde prijs een of meer goederen worden verstrekt dan wel het recht tot gebruik van een of meer goederen wordt verschaft;

c. het tegen de – al dan niet met betaling van een bedrag gepaard gaande – inlevering van een of meer zegels of bonnen, die – al dan niet tegen betaling van een bedrag – naar aanleiding van de koop van een of meer goederen zijn verstrekt, aanbieden onderscheidenlijk verstrekken van een of meer goederen dan wel aanbieden onderscheidenlijk verschaffen van het recht tot gebruik van een of meer goederen;

d. het tegen de – al dan niet met betaling van een bedrag gepaard gaande – inlevering van een of meer zegels of bonnen, die – al dan niet tegen betaling van een bedrag – naar aanleiding van de koop van een of meer goederen zijn verstrekt, aanbieden onderscheidenlijk verschaffen van de mogelijkheid, dat door een derde – al dan niet tegen betaling van een bedrag – een of

meer goederen worden verstrekt dan wel het recht tot gebruik van een of meer goederen wordt verschaft;

e. het aan degenen, die een of meer goederen kopen, aanbieden onderscheidenlijk verschaffen van de mogelijkheid tot het deelnemen aan wedstrijden, prijsvragen en dergelijke – niet zijnde gelegenheden als bedoeld in artikel 1, onder a, of in artikel 7b van de Wet op de kansspelen (Stb. 1964, 483) of prijsvragen als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van die wet – waarbij als prijzen goederen worden beschikbaar gesteld.

Artikel 2

1. Het is verboden in verband met de uitoefening van een bedrijf goederen als geschenk aan te bieden of te verstrekken.

2. Het is verboden in verband met de uitoefening van een bedrijf een of meer goederen aan te bieden of te verstrekken met een of meer andere goederen tegen een gezamenlijke prijs, indien dat aanbieden of verstrekken kennelijk geschiedt ter versluiering van het als geschenk aanbieden of verstrekken van goederen.

Artikel 3

1. Het in artikel 2, eerste lid, vervatte verbod geldt niet, indien degene, die – anders dan door de aanbieding of verschaffing van het recht tot gebruik van een of meer goederen en op een andere wijze dan die bedoeld in artikel 1, onder e – een goed als geschenk aanbiedt of verstrekt:

a. aannemelijk kan maken, dat hij reeds gedurende ten minste drie onmiddellijk voorafgaande maanden regelmatig aan particulieren goederen te koop heeft aangeboden, die aan dat goed gelijk zijn, en

b. tegelijkertijd goederen als onder a bedoeld aan particulieren te koop aanbiedt, en

c. op duidelijke wijze de afnemer de gelegenheid biedt, in plaats van dat goed een geldbedrag te ontvangen, waarvan de hoogte overeenkomstig het tweede lid is vastgesteld, en

d. in alle openbare mededelingen, waarin hij dat goed als geschenk aanbiedt, heeft vermeld: de prijs, waartegen hij dat goed overeenkomstig het onder b bepaalde te koop aanbiedt, de wijze waarop het aldus te koop aangeboden goed kan worden verkregen, het onder c bedoelde geldbedrag en de wijze, waarop dit kan worden verkregen.

2. Het in het eerste lid, onder c, bedoelde geldbedrag dient:

a. ingeval het goed om niet wordt aangeboden of verstrekt niet minder te zijn dan de helft van de prijs, waartegen dat goed overeenkomstig het in het eerste lid, onder b, bepaalde te koop wordt aangeboden;

b. ingeval de afnemer voor het als geschenk verkrijgen van het goed een of meer bedragen heeft betaald of nog moet betalen niet minder te zijn dan het bedrag, dat wordt verkregen door de helft van het verschil tussen die prijs en de som van de reeds betaalde en nog te betalen bedragen te vermeerderen met de som van de reeds betaalde bedragen.

Artikel 4

1. Het in artikel 2, eerste lid, vervatte verbod geldt voorts niet ten aanzien van het door degene, die goederen verkoopt aan een wederverkoper, als geschenk aanbieden of verstrekken van goederen aan die wederverkoper.

2. Het in artikel 2, eerste lid, vervatte verbod geldt evenmin ten aanzien van het aanbieden of verstrekken van goederen, indien:

a. die goederen gelijk zijn aan alle goederen, waarvan het verkopen de grond is van dat aanbieden of verstrekken;

b. dat aanbieden of verstrekken naar algemeen of plaatselijk gebruik op gezette tijden geschiedt;

c. het geschenk een kleinigheid van geringe waarde is.

3. Het in artikel 2, eerste lid, vervatte verbod geldt bovendien niet ten aanzien van het aanbieden of verstrekken van een goed, indien dat goed pleegt te worden gebruikt of verbruikt bij het gebruiken of verbruiken van alle goederen, waarvan het verkopen de grond is van dat aanbieden of verstrekken, het voorzien is van een bij normaal gebruik in het oog vallend, onuitwisbaar kenmerk, dat aan dat goed een duidelijk reclamekarakter geeft, en:

a. ingeval dat goed om niet wordt aangeboden of verstrekt, de waarde ervan niet meer bedraagt dan vier procent van de verkoopprijs van alle goederen te zamen, waarvan het verkopen de grond is van dat aanbieden of verstrekken;

b. ingeval de afnemer voor het als geschenk verkrijgen van dat goed een of meer bedragen heeft betaald of nog moet betalen, het verschil tussen de waarde ervan en de som van de reeds betaalde en nog te betalen bedragen niet meer bedraagt dan vier procent van de onder a bedoelde verkoopprijs.

Artikel 5

1. Het in artikel 2, tweede lid, vervatte verbod geldt niet ten aanzien van het aan een wederverkoper tegen een gezamenlijke prijs aanbieden of verstrekken van goederen.

2. Het in artikel 2, tweede lid, vervatte verbod geldt voorts niet ten aanzien van het tegen een gezamenlijke prijs aanbieden of verstrekken van goederen, indien die goederen aan elkaar gelijk zijn.

Artikel 6

Voor de toepassing van artikel 4, eerste lid, en artikel 5, eerste lid, wordt met een wederverkoper gelijkgesteld degene, die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen groep van personen, die naar Ons oordeel in economisch opzicht met wederverkopers gelijk zijn te stellen.

Artikel 7

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen deze wet en de daarop berustende bepalingen van overeenkomstige toepassing worden verklaard ten aanzien van:

a. het als geschenk aanbieden en verrichten van bij die maatregel aangewezen diensten;

b. het als geschenk aanbieden en verstrekken van goederen, dat is gegrond op het verrichten van bij die maatregel aangewezen diensten.

Artikel 8

1. Onze Minister van Economische Zaken kan van het in artikel 2, eerste lid, vervatte verbod vrijstelling verlenen ten aanzien van het als geschenk aanbieden en verstrekken van door hem aan te wijzen goederen.

2. Hij kan op daartoe strekkend verzoek van bedoeld verbod ontheffing verlenen, indien naar zijn oordeel bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven.

3. De vrijstellingen en ontheffingen kunnen onder beperkingen worden verleend; aan de vrijstellingen en ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden.

Artikel 9

Een beschikking tot verlening van een vrijstelling als bedoeld in artikel 8, eerste lid, en een beschikking tot wijziging of intrekking daarvan, worden niet vastgesteld dan nadat het Hoofdbedrijfschap voor de Detailhandel en de naar het oordeel van Onze Minister van Economische Zaken representatieve organisaties van ondernemers en van consumenten zijn gehoord. Zodanige beschikkingen worden in de Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 10

1. Bij het indienen van een aanvraag om een ontheffing als in artikel 8, tweede lid, bedoeld, moet een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag worden betaald.
2. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang het krachtens het eerste lid verschuldigde bedrag niet is betaald.
3. Op de aanvraag wordt binnen drie weken beslist.
4. Wordt de ontheffing verleend onder beperkingen of met voorschriften of wordt zij geweigerd, dan wordt de beslissing, in het laatste geval onder opgave van redenen, bij aangetekende brief aan de betrokkene medegedeeld.

Artikel 11

1. Een ontheffing wordt ingetrokken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.
2. De intrekking wordt aan de houder onder opgave van redenen bij aangetekende brief medegedeeld.

Artikel 12

1. Tegen een besluit van Onze Minister van Economische Zaken tot verlening, weigering of intrekking van een ontheffing kunnen degenen, die door dat besluit rechtstreeks in hun belang getroffen zijn, beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.
2. De artikelen 3, 5 en 29-75 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13

Het is verboden ter zake van een aanvraag om een ontheffing onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 14

In artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten¹ vervalt: «de Wet beperking cadeaustelsel, de artikelen 2, eerste lid, 4, derde lid, en 8;» en wordt toegevoegd: «de Wet beperking cadeaustelsel 1977, de artikelen 2, 8, derde lid, en 13;».

Artikel 15

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet beperking cadeaustelsel 1977.

Artikel 16

Artikel II van de wet van 29 juni 1972 (Stb. 341) wordt gelezen:

«Artikel II

De Wet beperking cadeaustelsel vervalt met ingang van 1 januari 1979.».

Artikel 17

1. Artikel 16 treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin deze wet wordt geplaatst.
2. De overige bepalingen van deze wet treden in werking met ingang van 1 januari 1979.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1974/75, 13 358; 1975/76, 13 358; 1976/77, 13 358; 1977, 13 358.
Hand. II 1977, blz. 339-351; 364-372; 389-392; 415.
Kamerstukken I 1977/78, 13 358 (3, 3a en 3b).
Hand. I 1977/78, blz. 31.

¹ Stb. 1950 k 258, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 juni 1977, Stb. 455.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 23 november 1977.

Juliana

De Minister van Economische Zaken,
R. F. M. Lubbers

Uitgegeven de *dertiende* december 1977

De Minister van Justitie,
De Gaay Fortman